

[Erhard Jakobsen.]

i 1960 havde været inde under denne bestemmelse ... (*Afbrydelse af Gottschalck-Hansen*). Ja, jeg er nødt til det, for det ærede medlem skal øjensynlig have det mindst to gange for at forstå det. Altså, hvis en ejendom i 1960 havde været inde under denne bestemmelse og var det fremdeles, ville denne ejendom, såfremt den i 1960 havde kostet 70.000 kr., i dag ude i min kommune koste 175.000 kr., det er nogenlunde prisudviklingen. I mellemtiden ville der være påløbet skatter for de 5 år på ca. 3.000 kr. Jeg kan ikke se, at der dér er sket nogen gældsforøgelse, men derimod en ganske betydelig formueforøgelse. Det understreger, hvad jeg sagde: at man udnytter en af inflationens få fordele til at hjælpe nogle folk, som har brug for at få denne hjælp.

Så er der tanken om tilskud. Den synes jeg er så charmerende, at den fortjener et par kommentarer. Til ære for arvingerne skulle en kommunes skatteydere sidde og betale ejendomsskatter for nogle ældre medborgere, således at arvingerne uafkortet kunne overtage ejendommen gældfri efter de pågældendes død. Det var dog en charmerende tankegang set fra arvingernes synspunkt! Nej, disse mennesker behøver ikke tilskud, de kan behøve tilskud i mange andre forhold — det har vi de sociale love til — men her behøves ikke tilskud, det er ikke et socialt område. At man så kan klare det over ejendomsskatterne, er noget andet. Det er klart, at hvis vi f. eks. i min kommune ikke opkræver ejendomsskatter, kommer de ældre medborgere heller ikke til at betale ejendomsskatter, men da vi har en lang række store industrivirksomheder, hvis eneste bidrag til kommunens liv og virke er ejendomsskatterne, er det rimeligt, at vi tager en vis ejendomsskat. Jeg understreger, at vi ligger på minimum, og at vi agter at gå så langt ned, som vi overhovedet kan forsvare det. Alligevel kan det blive 400-500 kr. årlig, og det er meget, når man kun har folkepensionen at betale af. Jeg tror, at de ældre medborgere, som har interesse af dette, og alle andre vil værdsætte de ærede medlemmer hr. Thisted Knudsens, hr. Gottschlack-Hansens og hr. Johan Asmussens stærke understregning af, hvor

gerne man ville have hjulpet; men jeg tror også, de vil bemærke, at det var denne lovgivning, der hjalp.

Thisted Knudsen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen, at det med kommunernes selvstyre er vi altid principielt enige om, men her benytter man synspunktet på en ganske bestemt måde, for inderst inde erkender den højtærede indenrigsminister, at man er ude på en glidebane, og så trøster han sig med, at kommunerne, hvor vi altså skulle være i besiddelse af den sunde fornuft, som man ikke er i besiddelse af andre steder, forstår at administrere loven, så måske det hele løber ud i sandet. Det er det, man anvender det kommunale selvstyre til i forbindelse med denne lov. Det er der ikke noget at sige til, men det er i virkeligheden situationen, som den er.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen: Man kan ikke i denne forbindelse bruge udtrykket glidebane. Det kan man sige kommunerne er inde på, når staten betaler $\frac{3}{4}$ eller noget i den retning af udgifter, som kommunen skal afholde. Her skal kommunen selv, om ikke betale, så i hvert fald bære risikoen. Jeg tror, at eksemplerne landet over vil vise, at der ikke er så forfærdelig mange, der lader sig friste — det har jeg på fornemmelsen; jeg ville håbe, der var flere.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-9, ændringsforslaget og § 10, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.